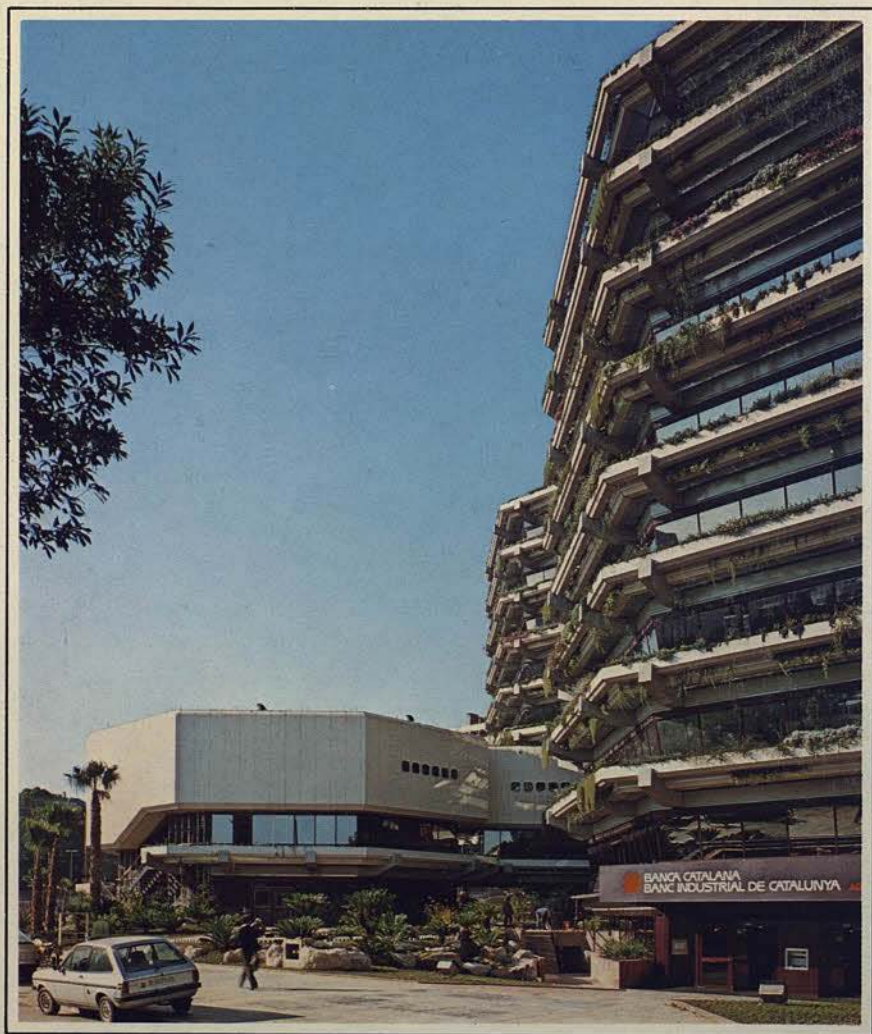

Guida Musical 1982-83 7

BANCA CATALANA

voluntat de renovació i servei

CORAL SANT JORDI: LECTURA DE 35 ANYS DE TREBALL FRUCTÍFER

El dia 30 de novembre de 1947, per festejar la patrona de la música, la Coral Sant Jordi (Schola Sant Jordi, en aquella data) va fer, a Rubí, la seva primera sortida pública. És allisonador comprovar, ara, a 35 anys de distància, que aquell grup de «jóvenes y señoritas de familias barcelonesas que al calor de sus hogares típicamente cristianos, han hallado su esparcimiento en el cultivo del arte» (així els presentava el programa) s'erigiria en una de les entitats fonamentals en la tasca de crear nous quadres culturals, amb el quimèric propòsit d'establir, en aquell allunyat ahir, les bases d'una formació musical, pensada, no per a unes classes culturalment privilegiades, sinó per a tot el poble, i encaminades, no solament al perfeccionament del cant col·lectiu, sinó —a més— a la real educació musical de tots els estaments socials.

En arribar al 35è aniversari, la Coral Sant Jordi celebra l'esdeveniment amb una publicació en la qual és detallat, sintèticament i per períodes de cinc anys, el que ha estat l'obra de la Coral en les múltiples branques en què ha desenvolupat la seva activitat, particularitzada pel cantó de l'audició pública, o sigui, del concert.

El públic seguidor de la vida musical del país, recordarà la celebració del Concert Mil de l'entitat. Ara, a la vista de les dades que figuren a l'opuscle recentment aparegut, ens assabentem que el nombre de concerts, fins avui, arriba a la xifra de 1.121. Però, naturalment, no és la relació quantitativa allò que sorprèn, de la informació que transcendeix de la publicació, sinó la varietat del sentit social i cultural que s'oculta dintre d'una sola paraula: el concert. I és així com

constatem les múltiples lectures que ens ofereix la citada publicació, referida —com he dit— a una sola de les moltes activitats (docents, educatives, pedagògiques, etc.) que ha portat a terme la Coral Sant Jordi, dirigida per Oriol Martorell i els seus col·laboradors.

M'atreveiria a dir que cada concert, o cada audició de la Coral, porta en el seu programa una intencionalitat o un propòsit comunicatiu que transcendeix més enllà del simple (o complex!) fet de cantar, i de cantar bé, i que unes vegades es concreta en una determinada vocació religiosa, en altres en la celebració o en la commemoració d'actes de signe polític, i altres ocasions en la participació en una proposta de denúncia (el record de la seva memorable col·laboració amb Duke Ellington s'imposa), o altres, en fi, en què es decanta per una cordial simbiosi amb el poble, al qual integra al seu quefer espiritual, com sol passar en els concerts que giren entorn de les festes nadalenques. Totes aquestes lectures, i moltes altres, són suggerides a la vista d'aquest opuscle commemoratiu, que, cenyit només a l'activitat concertística (concerts arreu dels països catalans, de la península i dels principals centres musicals d'Europa, ençà o enllà del teló d'acer), abraça, naturalment, la seva seqüela immediata: la gravació discogràfica, amb un repertori impressionant.

És així com, al llarg de 35 anys, la Coral Sant Jordi, amb la creació d'una imprescindible consciència musical, ha vertebrat una consciència espiritual, igualment necessària. Breu: la Coral Sant Jordi ha fet més que donar 1.121 concerts. Ens ha donat una constant lliçó de civisme, de cultura i d'integritat.

MANUEL VALLS

ORFEO
CATALÀ

TRADICIONAL CONCERT DE
SANT ESTEVE

PROGRAMA

I

Obres de l'Escola montserratina
i de la de l'Orfeo Català

ORFEO CATALÀ
COR INFANTIL

II

«Vesperae Solemnes de Confessore»
de
W. A. MOZART

ORFEO CATALÀ
CONJUNT INSTRUMENTAL
M.ª CARME BUSTAMANTE, soprano
EULÀLIA SALBANYÀ, mezzo
JOAN CABERO, tenor
JORDI RICART, baix
MONTSERRAT TORRENT, orgue

Director:
SALVADOR MAS

Diumenge, 26 de desembre de 1982, a les 19 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Amb la col·laboració de la
CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

Casa fundada el 1886

Establiments especialitzats
en confiteria, bomboneria i gelateria

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. de Sarrià, 9 i 10
Tel. 203 04 73

CONCERT D'ANY NOU

GRAN ORQUESTRA JOHANN STRAUSS DE VIENA

Director: ALFRED ESCHWE

Valsos i polques de la família Strauss,
i de Franz von Suppé i Carl Michael Ziehrer

Diumenge, 2 de gener de 1983, a les 19 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
SERVEI DE MÚSICA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

L'ÒPERA «MOISÈS I AARON» D'A. SCHÖNBERG, ALS 50 ANYS DE LA SEVA COMPOSICIÓ, EN PART, A BARCELONA (II)

L'òpera *Moisès i Aaron* (1) sintetitza, en la seva magnitud, tot l'univers schönberguian; aquesta obra bíblica —encara que hagi quedat en dos actes en lloc dels tres inicialment projectats— pertany a aquell gènere d'obres immenses, colossals, amb prou feines realitzables en llur dificultat i ambició, un d'aquells monuments necessàriament incomplets en la seva grandesa, tals com *Le Livre* de Mallarmé, el *Misteri* de Scriabin o, per què no?, *La Sagrada Família* de Gaudí. Generalment, són obres delirants, molt sovint pòstumes, d'una fantasia impossible, ideal, platònica, de pura espiritualitat.

Els dos actes que finalment han quedat de l'òpera se subdivideixen en les escenes següents: *Acte primer*: La vocació de Moisès; Moisès troba Aaron en el desert; Moisès i Aaron expliquen al Poble el missatge de Déu. *Acte segon*: Aaron i els 70 Ancians al davant de la Muntanya de la Revelació, el Vedell d'Or, Moisès i Aaron. El tema fonamental de l'òpera és el conflicte entre els caràcters oposats de Moisès i Aaron, un conflicte ja latent en el text sagrat de l'Antic Testament: l'un, místic i espiritual (el Pensament, la Idea), l'altre, realista i pragmàtic (La Paraula, l'Acció). Oposició constant entre pur pensament i imatge tangible, silenci i comunicació, raó abstracta i emoció concreta. D'aquí deriven, doncs, les fluctuacions del Poble i el xoc brutal del segon acte: Moisès, absent a la Muntanya Sagrada, abandona aparentment el seu Poble, el qual apostata i cau —amb el consentiment d'Aaron— en la més desenfrenada orgia pagana al voltant del Vedell d'Or (la imatge). Al Poble escollit, se li ofereix la possibilitat de creure en una abstracció, l'Ésser inimaginable: Déu, enfront de la concreció tangible de l'Ídol. El text del

tercer acte —redactat per Schönberg encara que no arribà a ésser musicat— ens presenta en una única escena la mort d'Aaron i el triomf final de Moisès. El nou credo és un procés cap a la interiorització, una invitació sublim a l'espiritualitat. «El veritable missatge de l'òpera —segons Mosco Carner— és que la vida real pot ser viscuda només per l'esperit, i la plena llibertat només podrà ser obtinguda en la recerca de la trobada mística amb l'Ésser Suprem».

No pot parlar-se en aquesta obra propiament d'acció escènica, com tampoc no hi és «strictu sensu» en *Parsifal*, una altra obra sagrada i ritual; el moviment coreogràfic correspon més aviat al segon acte, on la Dansa al voltant del Vedell d'Or arriba a extrems formidables de paroxisme i autodestrucció. No obstant això, com també succeeix en Wagner, la força de l'obra radica en la interpretació musical de la riquesa verbal, en la força del diàleg. Curiosament, i no pas per atzar, també Schönberg és el redactor (o millor, adaptador) del text de l'òpera, factor que contribueix a obtenir una simbiosi magistral; la música es troba així íntimament immersa en una mateixa voluntat creadora formant una unitat més compacta; el sentit profund del text sagrat —sentit de vivència per a Schönberg en aquells anys difícils— és aconseguit per la música amb tota l'eloqüència que només la música és capaç d'oferir.

La diversitat sonora i formal de *Moisès i Aaron* no té precedents; aquesta partitura és, ben certament, la més completa síntesi de l'art de Schönberg. El tractament de l'orquestra és —com de costum en les seves obres— magistral, però és en les veus on Schönberg continua essent un dels grans precursors de la música d'avui. La funció del

Cor en l'obra és fonamental i la seva presència quasi constant. En certa manera, compleix un paper semblant al de les turbes a les Passions de Bach, però utilitzant una polifonia extremadament densa (fins a 12 veus reals) d'una gran dificultat. No en va surten en aquesta obra, per primera vegada, efectes sorprenents en la música coral, tals com els xiuxiueigs de l'Interludi «On és Moisès?», o bé crits exasperats a més del ja utilitzat *sprechgesang* o, simplement, recitatius ritmificats. D'aquesta manera Schönberg aconsegueix de plasmar musicalment la volubilitat del poble jueu, la seva desídia o entusiasme, els mateixos dubtes... en una gamma sorprenent de matisos de tot ànere.

Obra confessional: Aquesta és una obra de compromís polític, com també ho varen ser, dintre de la seva producció, l'*Oda a Napoleó*, op. 41, un poema de Lord Byron contra la tirania de les dictadures, que fou escrit a Amèrica (1942) en plena Guerra Mundial i *Un supervivent a Varsòvia*, op. 46 per a recitant, cor de veus greus i orquestra (1947), el text de la qual —del propi Schönberg— està basat en la descripció realista d'un jove jueu que aconseguí escapar de les atrocitats del ghetto de Varsòvia el 1944. Al llarg de la seva vida el compositor va anar deixant el testimoni atorgat del seu judaisme, que passà a ser actiu —des de la seva postura d'artista— precisament en els moments de més odi antisemita. No és que sigui aquesta una postura altiva, sinó testimonial, una manera de posar-se al costat dels oprimits com a protesta humanística al davant de la barbàrie creixent i amenaçant. *Moisès i Aaron* neix, doncs, d'un gest d'integritat humana, d'un acte de reflexió profunda davant unes circumstàncies absurdes

que li fan adquirir —en tant que vivència— la força èpica de l'epopeia basada en l'Antic Testament. Novament es tracta de narrar l'alliberació del poble jueu, una esperança que el 1932 s'anuncia com quelcom impossible, tot imposant-se, com a l'època mítica, de creuar un altre mar cap a una nova terra de salvació. (El 1933 Schönberg emigraria ja cap a Amèrica).

Esperit d'integritat en l'ordre confessional, sí, però també integritat en el compromís artístic que li permet obtenir en *Moisès i Aaron* —no obstant la seva parcialitat— una cristallització d'obra perfecta (els dos actes són en ells mateixos autosuficients). Les quasi dues hores de duració es consumeixen ràpidament; el seu temps és intens i greu, com expressió del que és diví i del que és humà; el que és diví, encarnat en la figura sagrada d'un Moisès que en el seu hieratisme ens acosta al Moisès escultòric de Miquel Àngel, i en un Aaron fluctuant, voluble als requeriments i exigències paganes. És extraordinària la manera com Schönberg sap plasmar musicalment aquesta accentuada dicotomia en la caracterització. Moisès és, segons l'Èxode, el pensament de Déu, Aaron, la seva paraula: així doncs, l'expressió sagrada de Moisès serà, en l'òpera, sempre parlada, mentre la veu d'Aaron (l'expressió materialitzada) serà cantada (tenor). Aquesta doble imatge, aconsegueix a la vegada una funció simbòlica i aporta una riquesa estètica —i funcional— d'extraordinari valor dramàtic i musical. També la veu sagrada de Jahvé, d'Aquell que no té nom, aplica un curiós i efectiu tractament: el cor s'expressa en recitat sobre un fons cantàbil de sis veus blanques que desenrotllen quatre acords tractats al mirall en un joc de simetries, arri-

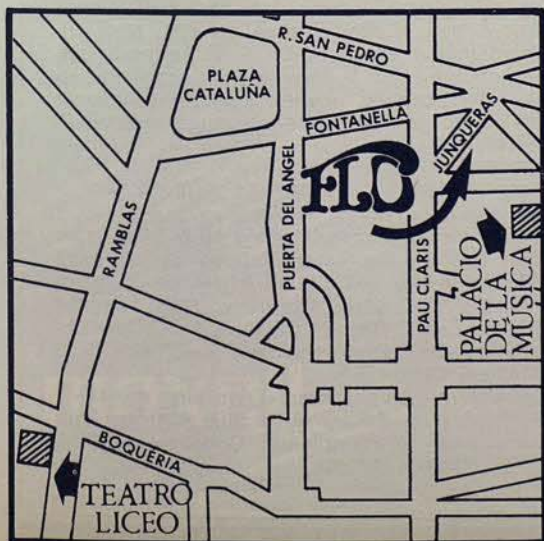

COCINA FRANCESA Y CATALANA

Abierto domingos,
festivos y después
de los espectáculos

brasserie
FLC
Restaurant

Especialidades: Bouillabaisse
Choûcroute
Pollo con langosta
Conejo con caracoles
Lenguado relleno
con espinacas

c/ Junqueras, 10

RESERVAS TEL. 317 80 37

Abierto cada día

de 13 H. a 16 H.

de 21 H. **Hasta después espectáculos**

P en Pau Claris n.º 64 (sugerido)

bant a crear la illusió musical d'un cercle, quelcom tancat en si mateix (símbol de perfecció i divinitat en la càbala medieval). D'aquesta manera, els acords de la Bardissa Ardent, amb els quals comença l'obra, volen representar, dintre l'abstracció musical, l'Ésser Diví, allò que És, principi i fi de totes les coses: «Jo sóc el Primer, Jo sóc l'Últim».

El triomf pòstum. Moïses i Aaron fou escrita poc temps després de les *Variacions per a Orquestra*, op. 31, una altra de les grans produccions del compositor, i ambdues obres foren estructurades segons els canons del mètode dodecatònic. També A. Berg escrivia en aquell moment, segons aquest mateix procediment, la seva darrera obra, l'òpera *Lulú*. Encara que totes aquestes obres hagin estat escrites dintre del més pur mètode serial o dodecatònic, no deuen ser mirades amb recel per aquest fet. El dodecatonisme, per a Schönberg o A. Berg així com el *Modulor* per a Le Courbusier, són eines de treball que no suposen necessàriament una garantia estètica. Les obres que en puguin sortir, d'aquests plantejaments, seran bones o dolentes, dignes o inacceptables, és a dir, com sempre, segons la qualitat de l'artista que en faci ús. ¡Llàstima que s'hagi arribat a parlar tant de la música de Schönberg i se l'hagi escoltat realment tan poc...! perquè aquesta obra, per exemple, *Moïses i Aaron*, està carregada d'emoció del principi a la fi; és, per dir-ho així, la millor defensa no del dodecatonisme (vana paraula) sinó del geni de Schönberg. Escoltem encara el que diu Donald Mitchell: «És indubtable que, d'haver estat possible, s'hagués bisat l'òpera de Schönberg, *Moïses i Aaron*, el dia de la seva estrena a Zuric l'any 1957 (25 anys després del 32, ara fa també 25 anys). L'espontània tempestat d'aplaudiments fou tan aclaparadora, tan demostrativa de l'impacte profund que havia causat

l'obra, que perdura en la memòria dels assistents com a experiència en ella mateixa. Aquest triomf pòstum fa pensar en l'èxit que hauria pogut obtenir la seva música si se l'hagués potser comentat menys i se l'hagués interpretat més sovint». També el testimoniatge d'Arthur Rubinstein, aparegut al «*Sunday Times*» (febrer 1962) és plenament revelador: «Vaig veure la polèmica òpera de Schönberg, *Moïses i Aaron*, a París, i el seu impacte emocional, que impressionà profundament. No sé si vaig entendre ben bé la música, però «entendre» és una paraula que no hauria d'ésser aplicada en música. No hi ha res a *entendre*; per a mi, la música ha de sentir-se, arribar al cor».

Nosaltres, barcelonins, a mig segle de distància, no hem pogut encara escoltar, *sentir*, l'obra magna de Schönberg, encara que hem de reconèixer la quasi impossibilitat de la seva realització aquí, amb els pocs recursos de què disposem per a un muntatge d'aquesta índole. L'envergadura de l'obra no està només en els mitjans tècnics, que indiscutiblement han d'ésser d'elevadíssima qualitat, sinó primordialment en la captació de l'esperit que la impulsa i que li dona la seva grandesa, en la seva absoluta novetat i en la concepció ambiciosa en tant que missatge i comunicació.

CARLES GUINOVART

(1) La versió discogràfica de *Moïses i Aaron* que fins ara ha estat d'oferta per la casa Philips (67 00 084/02) ha merescut el Premi Mundial del Disc, Montreux 1975: Gunter Reich, Louis Devos, Chor und Sinfonie-Orchester des Österreichischen Rundfunks. Dir.: Michael Gielen.

Igualment interessants: «*Erwartung* op. 17» i «6 Lieder op. 8» per Anja Silja, Wiener Philharmoniker, Christoph von Dohnányi, DECCA SXDL 7509-65 94 028.

¿Qué haría usted, con su instrumento si le faltaran los tonos más agudos?

Algunas cassettes no reproducen los agudos. Otras lo hacen con grandes distorsiones. Escuche usted una cassette Maxell con recubrimiento Epitaxial o High Epitaxial. Obtendrá sonidos puros, incluso en los tonos más agudos. Una de las mejores características de las cassettes Maxell radica en la dinámica de los agudos. Las finísimas partículas epitaxiales, de gran densidad, aumentan la dinámica de los tonos agudos sin apenas distorsión.

maxell
¡GRÁBESELO!

Maxell XL I-S para posición "Normal"

Brillante reproducción, incluso en los tonos agudos. Excitabilidad incrementada en 1 dB.

Maxell XL II-S para posición "Cromo"

Para obtener el máximo rendimiento en reproducción y grabación por medio del nuevo recubrimiento High Epitaxial. Excitabilidad incrementada en 2 dB.

También componen esta gama las acreditadas cassettes UDXL-I y UDXL-II.

unitec, sa

Alfonso XII, 19
Tel. 201 21 44
Barcelona-6

Añastro, 15
Tel. 202 38 45
Madrid-33

PATRONAT PRO MÚSICA DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL - 1983

- 1 10 gener 21 h. ORQUESTRA DE PARÍS
DANIEL BARENBOIM, director
BRAHMS: Simfonies núms. 1 i 2.
- 2 11 gener 21 h. ORQUESTRA DE PARÍS
DANIEL BARENBOIM, director
BRAHMS: Simfonies núms. 3 i 4.
- 3 13 gener 21 h. PETER SCHREIER, tenor. JÖRG DEMUS, piano
SCHUBERT: La bella molinera.
- 4 26 gener 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CLAUDIO ABBADO, director
MAHLER: Simfonia núm. 7, en mi menor.
- 5 27 gener 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CECILE LICAD, piano
CLAUDIO ABBADO, director
Obres de Rachmaninov i Berlioz.
- 6 4 febrer 21 h. BRIGITTE FASSBAENDER, soprano. IRWIN GAGE, piano
Programa a determinar
- 7 7 febrer 21 h. PRO MUSICA CHORUS. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
KARIN OTT, soprano. FELICITY PALMER, soprano
KEITH LEWIS, tenor. HARALD STAMM, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
BACH: Gran Missa en si menor.
- 8 8 febrer 21 h. PRO MUSICA CHORUS. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
KARIN OTT, soprano. FELICITY PALMER, soprano
KEITH LEWIS, tenor. HARALD STAMM, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
MOZART: Missa en do menor, K. 427. — MOZART: Requiem en re menor.
- 9 9 febrer 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
MURRAY PERAHIA, piano
Sir CHARLES MACKERRAS, director
DVORÁK: Serenata. — BEETHOVEN: Concert núm. 3, per a piano i orquestra.
— MOZART: Simfonia núm. 39.
- 10 7 març 21 h. LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA
Sir GEORG SOLTI, director
HAYDN: Simfonia núm. 102. — BARTÓK: Suite de ballet. — MUSSORGSKY-
RAVEL: Quadres d'una exposició.
- 11 8 març 21 h. LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA
Sir GEORG SOLTI, director
Obres de Wagner, McCabe i Beethoven.
- 12 16 març 21 h. YO YO MA, violoncel
BACH: Suites núms. 2, 4, 6.
- 13 21 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BERLÍN (RDA)
GUENTHER HERBIG, director
BRUCKNER: Simfonia núm. 8, en do menor.
- 14 22 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BERLÍN (RDA)
GUENTHER HERBIG, director
Programa WAGNER.

- 15 24 març 21 h. ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA
MICHEL DALBERTO, piano
STRAVINSKY: Dumbarton Oaks. — MOZART: Concert per a piano i orquestra,
K. 449. — BRAHMS: Liebesliederwalzer. — BARTÓK: Danses populars ro-
maneses.
- 16 25 març 21 h. ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA
HAYDN: Simfonia núm. 49, «La Passione». — STRAVINSKY: Concert en re
major. — BRAHMS: Serenata núm. 2, op. 16.
- 17 28 març 21 h. TERESA BERGANZA, mezzo-soprano. J. A. ÁLVAREZ PAREJO, piano
Obres de Purcell, Schumann, E. Toldrà, E. Braga.
- 18 5 abril 21 h. MARYLIN HORNE, mezzo-soprano. MARTIN KATZ, piano
Obres de Haendel, Wolf, Rossini.
- 19 7 abril 21 h. WLADIMIR SPIVAKOV, violí. BORIS BEJTEREV, piano
Programa a determinar
- 20 8 abril 21 h. JESSYE NORMANN, soprano. FÉLIX LAVILLA, piano
BRAHMS: Zigeunerlieder. — WOLF: Aus dem Mörike Liederbuch. — RAVEL:
Cinc melodies populars gregues. — STRAUSS: Sis cançons.
- 21 25 abril 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA TXECA
VEROSLAV NEUMANN, director
MARTINU: Simfonia núm. 6. — MAHLER: Simfonia núm. 4, en sol major.
- 22 26 abril 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA TXECA
VEROSLAV NEUMANN, director
SMETANA: Vltava. — JANACEK: Taras Bulba. — DVORÁK: Simfonia núm. 8.
- 23 18 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BARTÓK: Divertimento. — HAYDN: Simfonia concertant. — TXAIKOVSKI:
Simfonia núm. 4, en fa menor, op. 36.
- 24 19 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BARTÓK: Dues imatges. — SCHUBERT: Simfonia núm. 8, «Inacabada». —
TXAIKOVSKI: Simfonia núm. 5.
- 25 20 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BEETHOVEN: Leonora núm. 3, op. 72 (Obertura). — BARTÓK: Concert per a
orquestra. — TXAIKOVSKI: Simfonia núm. 6, op. 74, «Patètica».
- 26 8 juny 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
ALÍCIA DE LARROCHA, piano
LOVRO VON MATACIC, director
MOZART: Simfonia núm. 25, K. 183. — SCHUMANN: Concert per a piano i
orquestra, op. 54. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 5, op. 67.
- 27 9 juny 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
MSTISLAV ROSTROPOVITX, violoncel
LOVRO VON MATACIC, director
WAGNER: El vaixell fantasma (Obertura). — DVORÁK: Concert per a violon-
cel i orquestra, op. 104. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 7, op. 92.
- 28 10 juny 21 h. GALINA VISNEVSKAIA, soprano. MSTISLAV ROSTROPOVITX, piano
Programa a determinar

TURBA MUSICI

Jaume Bragulat, administratiu; Josep M.ª Crispí, professor de formació professional; Vicenç Fàbrega, professor de música a l'Escola; Gonçal Ferrari, també professor de música a l'Escola; Jordi Reguant, professor del Conservatori de Terrassa...: Ací teniu Turba Musici, una formació encara molt jove —fa quatre anys que varen començar— amb la intenció d'aprofundir en la interpretació de la música barroca.

—Ara, però, ens decantem més aviat per la música de l'època medieval. Precisament estem acabant de treballar un programa que pensem divulgar durant aquest curs i tant com sigui possible dels següents, tot ell dedicat a la música medieval, tant en l'aspecte religiós com profà, amb una atenció molt especial a Catalunya, Provença i Occitània.

—Com obteniu material, assessorament, textos, instruments, etc.?

—Demanem moltes coses! Anem per parts. El material es cerca en els arxius i biblioteques especialitzats i també s'extreu d'enregistraments fets fora de Catalunya, poc divulgats, encara, entre nosaltres. Pel que fa a l'assessorament, cal reconèixer que no hem tingut encara els contactes suficients o almenys els que nosaltres voldríem amb la gent adequada. No obstant comptem amb opinions que ens són molt valuoses i confiem de poder presentar a grans estudiosos de la música medieval, quelcom ja estructurat per tal que donin la seva opinió i ens ajudin amb el seu consell. Quant als textos, tenim l'ajut d'Alfred Badia, que ha traduït els poemes dels trobadors, tot conservant la mateixa mètrica. Això ens permet d'anar elaborant una mena de «programa-llibretó divulgatiu» que regalarem o vendrem, segons les subvencions que puguem obtenir. A més de notícies sobre l'obra, l'autor, l'origen, les característiques dels instruments, etc., podem donar una traducció fidel de la «troba» i el seu contingut, que permetrà al públic endinsar-se millor en la música que escolta.

—I els instruments?...

—Ara t'ho explico. La majoria provenen de «luthiers» estrangers. Aquí no se'n fabriquen encara, llevat d'algunes excepcions. Per exemple la fidula, ens l'han construïda al Papiol, l'orgue portàtil és fet a Granollers... Els altres instruments són anglesos, francesos o nord-americans, que són els països que més s'han especialitzat en la reproducció d'instruments antics.

—Costen molts diners?

—Molts. I cal dir que els hem anat adquirint a base de la nostra aportació personal, poc a poc, amb el que hem guanyat en els concerts que fem... Veritablement trobem molt plaer en fer aquesta música, fer-la junts... Hi ha una harmonia excellent entre nosaltres. No ens dol de passar la tarda del dissabte o el vespre del dimecres per assajar. Amb tot, qualsevol col·laboració o aportació econòmica seria molt ben rebuda, no cal dir-ho!

—Treballant durant el dia i assajant a estones... quina mitjana de concerts us permet de fer?

—Podríem dir que, pel cap baix, una mitjana de tres o quatre concerts per mes. La veritat és que no volem fer-ne més. Segons a quines hores són programats ens cal buscar substituïts per a les classes o traslladar-les de dia i hora, o prendre dies a compte de vacances, etc... Però val la pena, creu-ho!

I no ho dubten gens, en veure amb quina devoció i plaer interpreten en el marc del Monestir de Sant Cugat, per exemple, amb la nau plena de gom a gom d'alumnes i professors de l'Escola del Magisteri, amb motiu de la inauguració oficial del present curs... Cal sentir les seves improvisacions sobre petites melodies molt antigues, el ritme persistent i ple d'encanteri que les acompanya, la qualitat i justesa de les interpretacions. Cinc homes joves que mereixen atenció i ajuda de veritat.

M.ª TERESA GIMÉNEZ

**La seva llibreta
o talonari de "la Caixa"
són diners a l'instant
a tot Catalunya,
Balears i Madrid.**

Més de 700 Oficines al seu servei.

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

LA VESTALE

de

GASPARO SPONTINI

NUNZIO TODISCO - MONTSERRAT CABALLÉ - VIÇENÇ SARDINERO
GRAZIANO MONACHESI - BRUNA BAGLIONI
RAMÓN GAJAS - JESÚS CASTILLÓN

Producció: Beni Montrésor. Théâtre du Capitole (Toulouse)

Director d'escena: Renzo Giacchieri

Director d'Orquestra: CARLO FELICE CILLARIO

ORQUESTRA SIMFÒNICA I CORS DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Ballet d'Assumpta Aguadé amb Fernando Lizundia, Mercè Nuñez,
M.ª Àngels Lacalle, Anna Pujadas i Cos de ball

Diumenge, 26 de desembre, a les 17 h. Torn T

Dimecres, 29 de desembre, a les 21 h. Torn C

Funció de gala

Dissabte, 1 de gener, a les 21,30 h. Torn A

Dimarts, 4 de gener, a les 21 h. Torn B

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

33

BAR CANAPES COCKTAILS CAVAS
AMIGÓ, 33. TEL. 201 88 95. BARCELONA-21

L'OBRA CULTURAL DE LA CAIXA DE PENSIONS
PRESENTA

BRAHMS

1833/1983

III FESTIVAL DE MÚSICA ROMÀNTICA

BARCELONA. GENER/FEBRER 1983

1. TRIOS

Dilluns, 17 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Gerard Claret, violí
Josep M.ª Escribano, piano
Richard Talkowsky, violoncel
Miquel Gaspar, clarinet
Vicent Aguilar, trompa

Trio en la menor, op. 114, per a piano, violoncel i clarinet. — Trio en mi bemoll major, op. 40, per a piano, violí i trompa.

2. LIED

Dimarts, 18 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Ruth Hesse, soprano
Ebergard Adler, piano

3. PIANO

Dimarts, 25 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Tamas Vasary, piano

Variacions sobre un tema de Schumann.
Variacions sobre un tema de Paganini.
Variacions i fuga sobre un tema de Haendel.

4. QUARTETS I QUINTETS (I)

Dilluns, 31 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Kreuzberger Quartet
Eduard Brunner, clarinet

Quartet núm. 3, op. 67. — Quintet amb clarinet, op. 115

5. QUARTETS I QUINTETS (II)

Dimarts, 1 de febrer, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Kreuzberger Quartet
Antoni Besses, piano

Quartet núm. 2, op. 51/2. — Quintet amb piano, op. 34.

**6. OBRA CORAL, AMB PIANO
A QUATRE MANS**

Dijous, 3 de febrer, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Cor Nacional d'Espanya
Ana Maria Gorostiaga, piano
Rogelio Gavilanes, piano
Director: Enric Ribó

Cançons polifòniques. — Cançons gitanes. — Motets. — Valsos amorosos.

Venda d'abonaments: Fins al 31 de desembre, a les taquilles del Palau de la Música Catalana, dies feiners (inclosos els dissabtes), de 17 a 21 h.

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

HOWARD SHANET: «Método de lectura musical» (Ed. Taurus)

DOUGLAS MOORE: «Guía de los estilos musicales» (Ed. Taurus)

Amb els presents dos títols, l'editorial Taurus inicia un col·lecció («Iniciación a la música») que intentarà cobrir un espai bibliogràfic realment desatès: la divulgació musical, que tant pot ajudar a la integració de qualsevol ciutadà al llenguatge, la història, l'estètica o la professió... musicals. Taurus, en aquesta primera sèrie, anuncia, a més dels dos primers volums ja apareguts, «La evolución de la música», «La Sinfonía», «El Concierto», «La música para teclado», «La música de cámara», «La música coral», «La ópera», «Historia de la canción», «Historia de los instrumentos musicales» i «Historia de la ejecución musical».

Però, centrant-nos ja en aquests dos primers volums, el que més sobta als avesats a les lectures europees de la música, és aquesta tan diferent (i alhora sorprenent) visió americana de la música occidental. Altrament, i com és freqüent en les traduccions, trobem a faltar uns veritables exemples, ja que els que proposen els autors massa vegades no ens són familiars i, per tant, no il·lustren el que se'ns vol dir. Per paliar aquesta qüestió, en el «Método de lectura musical» s'ha inclòs un pràctic apartat discogràfic on es fan constar versions enregistrades de la majoria d'exemples. Aquest mètode es proposa d'ensenyar als adults els fonaments de lectura de la notació musical, i al principi ja s'anuncia que si se segueixen poc a poc i d'una manera seriosa les instruccions, es poden aprendre tots els símbols i els «misteris» de la música escrita. S'afegeix que el llibre no ensenya a cantar correctament, ni a tocar el piano ni la marimba. Evidentment! si fos així,

el senyor Shanet hauria trobat la pedra filosofal. Però, en qualsevol cas, assoleix els seus propòsits. Dividit en cinc parts, el mètode ensenya realment el significat dels símbols del llenguatge musical, des dels rítmics fins a la tonalitat, passant per totes les combinacions i recursos suplementaris, de manera que un lector qualsevol sigui capaç de seguir una partitura o de portar el compàs o, fins i tot, de fer un mínim dictat rítmic. Un molt bon llibre, doncs, per a entrar en un món, que des de fora sembla més complicat del que en realitat és.

Quant a la «Guía de los estilos musicales», si tenim en compte que «només» pretén transportar el lector a l'esperit de cadascun d'aquests períodes: Renaixement, Barroc, Clàssic, Romàntic i Modern, de manera que se'n puguin conèixer les qualitats, els entusiasmes, els recursos tècnics, les limitacions, els pensaments i estils, també assoleix els seus propòsits. D'entrada, reconeix que la història de la música i dels seus estils ha d'entrar per les orelles. Per aquest motiu, l'autor només cita obres, ometent, doncs, tota informació sobre els compositors. Els fragments escollits, a més, han estat seleccionats com a exemples clars dels períodes estudiats, destacant-ne en cada cas els valors històrics i els contemporanis. Tot, sempre, en aquest estil americà (que suposa punts de referència sorprenents) per donar el relleu que es mereix a la música d'abans del XIX i de després. Amb un to veritablement accessible (amb alguns problemes, deguts a la traducció) D. Moore ofereix una visió perifèrica i unitària de l'evolució de la música, que es destaca precisament per la novetat de l'enfocament: anècdotes que per a ell no compten, i escales de valors deslligades de la nostra tradició.

LOURDES MARTORELL

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
17, divendres	21 h. Palau	Orquestra de Czesochowa. Orfeo Laudate. Rosmarie Hardy, soprano. Zandra McMaster, mezzo. Ryland Davies, tenor. Willard White, baix. Dir.: Angel Colomer i del Romero. «Judes Macabeu», de Haendel.
18, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Ali Rahbari. Montserrat Cervera, violí. Roussel, Mozart, Rimsky-Korsakov.
	21.30 h. Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.
	22 h. Pompeia	Coral Nou Ressò. Dir.: Josep M.* Gregori.
	22.15 h. Orfeo de Sants	Orfeo de Sants. Concert de Nadal. «La nadala arreu del món.»
19, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	18 h. Palau	«Concert de Nadal» de la Coral Sant Jordi, l'Esquix, l'Espurna i el Grup Llevant. Nades tradicionals i de Victoria, Monteverdi, Praetorius, Brahms, Llongueres, Kodaly, Stravinsky, Cervera, Ros-Marbà, etc.
	19 h. Casal del Metge	Immaculada Balsells, guitarra. Milán. Narváez, Visée, Valderrábano, Giuliani, Torroba, Llobet, Pujol.
20, dilluns	21 h. Palau	Orquestra de Cambra de Tubingen (RFA). Dir.: Alexandre Sumski. Vivaldi, Telemann, Bach, Mozart. (Associació de Cultura Musical.)
	21.30 h. Assoc. Enginyers	Quartet Tarragó. Guerrero, Dowland, Telemann, Vivaldi, Albéniz, Balada.
22, dimecres	19 h. Palau	José Francisco Alonso, piano. (Dimecres de R. N.)
	21.30 h. Assoc. Enginyers	Albert Giménez Atenelle, piano. Mozart, Schubert, Ravel, Prokofiev.
26, diumenge	19 h. Palau	Orfeo Catalá Dir.: Salvador Mas. «Tradicional concert de Sant Esteve.»
	17 h. Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
28, dimarts	20 h. Palau	Piccolo Coro dell'Antoniano.
29, dimecres	21 h. Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
GENER		
1, dissabte	21 h. Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
2, diumenge	19 h. Palau	Gran Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Alfred Eschwe. Concert de Valsos. Família Strauss, Suppé, Ziehrer. (Servei de Música Generalitat.)

4, dimarts	21 h.	Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
9, diumenge	17 h.	Liceu	«La Cenerentola», de G. Rossini.
10, dilluns	21 h.	Palau	Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. Brahms. (Patronat Pro Música.)
11, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21 h.	Conservatori	Juan Mario Cuéllar, guitarra. F. Sors, S. de Murzia, J. Dowland, Sainz de la Maza. (Pòdium Joves Intèrprets.)
		Palau	Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. Brahms. (Patronat Pro Música.)
12, dimecres	19 h.	Palau	Ignasi Alcover, violí. Kathryn Brake, piano. Barber, Grumb, Roschberg, Neikrug. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Liceu	«La Cenerentola», de G. Rossini.
13, dijous	21 h.	Palau	Peter Schreier, tenor. Jörg Demus, piano. Schubert. (Patronat Pro Música.)
14, divendres	21 h.	Conservatori	Mercè Rossy, piano. Haydn, Bartók.
			Marina Piñero, Lluís Rosselló, piano. Ravel, Poulenc. Carles Altayó, piano. Mompou. (Pòdium Joves Intèrprets.)
15, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Ruth Hesse, mezzo-soprano. Coral Sant Jordi. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Mahler.
	21 h.	Liceu	«La Cenerentola», de G. Rossini.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Grup de Metall Ciutat de Barcelona. Scheidt, McDonald, Susato, Horovitz.
16, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
17, dilluns	21.30 h.	La Paloma	Gerard Claret, violí. J. M.ª Escribano, piano. Richard Talkowsky, violoncel. Miquel Gaspà, clarinet. Vicenç Aguilar, trompa. Brahms. (III Festival de Música Romàntica.)
18, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21.30 h.	La Paloma	Ruth Hesse, soprano. Ebergard Adler, piano. Brahms. (III Festival de Música Romàntica.)
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Karl Münchinger. (Associació de Cultura Musical.)
	21 h.	Conservatori	Emmanuel Conquer, violí. Josep Gil, piano. Brahms, Sarasate, Bach, Prevost, Wieniawsky. (Pòdium Joves Intèrprets.)
19, dimecres	19 h.	Palau	Adelia Castro, piano. (Dimecres de R. N.)

TEMPORADA 1982/83 - 17 de desembre de 1982 - Núm. 7 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles
MAJORICA[®]

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

